

kan selvfølgelig ligesaa godt gaa til Reguleringen af enhver anden Ting, naar man tager det kun som en Regulering. Det er et System, som man maa tage alvorlig paa, fordi man derved bringer et nyt Felt ind paa Landet. At bringe et nyt Skattesystem ind der, antyder en vis Regulering. Man kan nok sige, at det er ikke saa forfærdeligt at give 50 Ore for en Hund, men skal man give 50 Ore for det og 50 Ore for det, saa vil det ikke vare ret længe, inden en stor Masse Mennesker vil føle det som en overordentlig trykkende Byrde. Skal man først ind paa den Vej at regulere Hundeholdet, saa kan man regulere mange andre Ting, som Folk ikke skulle gjøre. Jeg er en bestemt Modstander af, at Staten tilraader Folk, selv om det sker paa den pæneste Maade, at de ikke skulle bruge det eller det, men at de tværtimod skulle bære sig saaledes ad, men endnu uheldigere er det, naar der træffes mere positive Foranstaltninger, som lægge visse Byrder paa en Ting, hvorved ingen Skade kan ske, men hvorved man kan skaffe sig selv enten Nytte eller Tilfredsstillelse. Samfundets Medlemmer maa have Frihed til, saa længe de holde sig indenfor visse Grændser, at skabe sig den videst mulige Nytte og Tilfredsstillelse af de Goder, der falde i deres personlige Smag. Jeg taler Hundenes Sag, og jeg er dog ikke særlig Hundeven, men saa er der andre Ting, jeg sætter Pris paa. Kommer man til min Nabo i Dag med at forbyde Hundeholdet, saa kan man ramme mig i Mørgen med en anden Ting. Ere vi først inde paa den Vej og have slaaet det Princip fast, er jeg bange for, at det vil føre os længere end vi selv ville. Jeg vil derfor haabe, at dette Lovforslag, naar vi se det igjen, maa være saaledes beklippet, at det kun kommer til at omhandle det første Forhold, jeg nævnte.

Tauber: Jeg vuffer ikke at opholde Thingets Tid, men jeg vil dog til det ærede Medlem, der sidst talte, sige, at jeg er enig med ham i, at der er Folk, som have forset sig paa Hundespørgsmaalet, og det er ganske særlig „Foreningen til Dyrenes Beskyttelse“, og de, som ere enige med den. De lægge noget ganske Utroligt ind i dette Spørgsmaal; de tale bestandig om Smaafolks Tarv, og jeg veed ikke alt det, de fremhæve, men det er Hundene, de have for Øie. Jeg gaar ikke saa vidt som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) beskyldte mig for, nemlig, at jeg skulde sige, at enten han eller nogen Anden betragtede Hundene som Slægtninge. Nei, det kunde ikke falde mig ind, men det ærede Medlem

talte selv om, at Mange betragtede Hundene som deres Børn og behandlede dem saaledes, og da de ikke havde Børn, saa havde de anskaffet sig en Hund. Det gif jeg ind paa, men det kunde aldrig falde mig ind at sige det, som det ærede Medlem vil lægge mig i Munden. Det er ogsaa Noget, man fra den nervøse Side, som forsægter Hundesagen, er tilbøielig til at beskyldte Modstanderne for. Nei, vi andre tage Sagen paa en langt mere ædruelig Maade. I det Hele kan jeg i mange Henseender være enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg). Der var mange af hans Bemærkninger, som jeg kan tiltræde, men der var en Bemærkning, jeg ikke kan tiltræde, og det var hans Bemærkning om Forskjellen mellem store og smaa Hunde, thi Buldoggen er dog en af de farligste Hunde, skjøndt den ikke hører til de største. Det er heller ikke tilstrækkeligt at sætte Strafsansvar for, at Hunde anfalde, og foreskrive, at de skulle have Mundkurv paa; thi baade kan Hunden smøge Mundkurven af, og tillige vil Hundens Eier være meget tilbøielig til at tage Mundkurven af, ikke for at forulempe Hogen, men af Omhed for Hunden. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds fremhævede, at man saa godt som aldrig hørte, at Hundene gjorde nogen virkelig Skade i Kjøbenhavn eller overfaldt Nogen. Jeg vil blot henvise til de kjøbenhavnske Blade, som optage Beretning om saadanne Tilfælde. Det er ikke alle Blade, der gjøre det; thi der er imellem Bladene, ligesom mellem Menneskene, Nogle, der ere hundeelskende og holde deres ømme Haand over Hundene. Saaledes gaar det baade i Kjøbenhavn og Provindsjerne, men naar vi tage de Blade, som ikke lægge Dølgemaal paa, hvad der foresalder i denne Retning, saa vil man baade i Kjøbenhavn og Provindsjerne træffe mangfoldige Tilfælde, hvor der er sket Overfald af Hunde. Jeg vil give det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds fuldkommen Ret i, at de, der mest ere udsatte for Overfald fornemlig af de større Hunde, ere Børn. Det er ikke uden Aarsag, at Børn ere saa bange for Hunde, thi Hundene gjøre Forskjel paa, hvem de angribe, de angribe ikke let saa store Mennesker som det ærede Medlem (Veth), der siger, at han har gaaet omkring i Kjøbenhavns Gader i saa mange Aar og aldrig er blevet overfaldet af en Hund, men derimod overfalde de smaa menneskelige Væsner og jeg tror, at disse have større Krav paa Beskyttelse end Hunde. Om de 50 Ore vil jeg blot bemærke, at de foreskrives som Betaling for et Polititegn, og naar man over-